SDM je bil zame ...

SDM je posebno doživetje. Preden greš, te je strah. Ko si tam, ne moreš verjeti, kaj se dogaja in kako vesel si in ko prideš domov, pogrešaš vsako malenkost. Večina romarjev bi na vprašanje, kaj jim je bilo najbolj všeč, odgovorila z "Vzdušje!" in prav imajo. Ko se 'bašeš' na tramvaju, hodiš po ulicah in poskušaš ugotoviti, kje si, ko čakaš v neskončni vrsti (bolje rečeno gneči) na hrano, vedno okoli sebe slišiš smeh, pogovor, pozdrave in vprašanja "Do you have something to trade?" in "Can we take a picture?".

Ne vem, če bi lahko opisala, kaj mi je bilo najbolj všeč ali kaj se mi je najbolj vtisnilo v spomin. Celotno romanje sem v sebi čutila tako veliko veselje. Da sem imela možnost, da sem šla, se za to potrudila in zbrala pogum. Da sem spletla tako veliko novih prijateljstev. Da sem spoznala, **da živim.**

Svetovni dan mladih si bom zapomnila kot konkretno izkušnjo lepote mlade Cerkve. Srečanje z Njim v družbi drugih mladih in papeža, utrjuje v meni prepričanje, da je možno in lepo živeti in pričevati evangelij. Vera ni nekaj zastarelega in Gospod deluje, nagovarja in kliče tudi danes.

Bilo je svetovno, to pa zato ker sem spoznala ogromno novih, čudovitih ljudi in kljub temu da sem bila z njimi 2 ali pa samo 1 teden jih ne bom pozabila in so mi zlezli v srce. Zaradi SDM sem prišla do novih spoznanj glede sebe in vere, ki jih bom z veseljem vsak dan poskušala uporabit. Svetovno pa je bilo tudi to, da smo veliko ljudem iz vsega sveta pustili slovenski pečat na fotografijah (photo bomb).

upanje

mladost

veselje

Svetovni dan mladih mi predstavlja čudovito izkušnjo z več vidikov. Na Poljskem smo širili svoja obzorja, poglabljali in bogatili vero, se družili s čudovitimi ljudmi z vsega sveta, s papežem Frančiškom in z Njim. Poljaki so na široko odprli vrata svojih domov, župnišč, samostanov in, kar je najpomembneje, svojih src. Sprejeli so nas medse in poskrbeli, da smo se počutili kot doma. Tako so pokazali usmiljenje čisto konkretno, z gostoljubjem in prijaznostjo. Vzdušje je bilo od prvega do zadnjega dne izjemno. Povsod samo nasmejani obrazi, prijateljski objemi, prisrčni klepeti, razigrano prepevanje in neizmerna naklonjenost do vseh in vsega naokrog. Želim si, da bi to znali živeti tudi doma, vsak od nas, na vseh koncih sveta, od koder smo pripotovali. Tako bo duh SDM-ja živel in dosegel svoj namen. Do Paname, kjer ga obnovimo.

Svetovni dan mladih sem pričakovala v tihem upanju, da se bom od blizu srečala s papežem Frančiškom. Z njim se nisem samo srečala in mu mahala meter stran od papa mobila, papež sam se me je dotaknil in s svojimi besedami stopil v moje srce.

V enem izmed svojih razmišljanj me je papež posebej nagovoril s tem, da je vsak človek poklican, da v svetu pusti sled. On sam je svojo že pustil, sploh s tem, ko je stopil med nas. Mojo sled, ki jo zapuščam temu svetu, pa oblikujejo tudi vsi čudoviti ljudje, ki sem jih spoznala in z njimi živela dva tedna na Poljskem. Veselje, petje, molitev, adoracija, sveta maša, smeh, iskrenost, prisrčnost sester uršulink, preprostost bratov kapucinov, dobrosrčnost ostalih petih Slovencev in poljskih animatorjev so v meni pustili neizbrisen pečat. Molitev hvalnic in večernic po bogatih dnevih katehez in razmišljanj o Božjem usmiljenju, ki nas želi objeti v svojem naročju, je napolnila dan z Bogom, Njegovo prisotnostjo in ljubeznijo. Raznolikost narodov, temperamentov, osebnosti, vse to je bil majhen odsev Božje podobe.

Svetovni dan mladih bo ostal nepozaben. Kakšno neprijetnost, lakoto in pregosto gnečo milijonov mladih na ulici zasenčujejo prijetni skupni trenutki, spanje pod milim Božjim nebom, sveta maša s papežem in prisotnost dveh velikih svetnikov Božjega usmiljenja, Janeza Pavla II in sv. Favstine Kowalske. Slovenci, ki smo živeli v Nałęczowu smo imeli privilegij poljubiti in se dotakniti relikvij teh dveh svetnikov. Upam, da bo kaj njihove svetosti ostalo tudi na nas ...

Težko je opisati lepe občutke, ki me prevevajo, ko pomislim na dva čudovita tedna. Najlažje zaprem oči, se nasmehnem in zavzdihnem: »Oh, kako je bilo lepo!!« In se mi v mislih odvijejo vsi prijetni dogodki, ljudje, sestre, pogovori, nasmehi, kapucini, plesi, petje, molitve, papež ... in se ne konča ... in se nadaljuje ... svetovni dan mladih živi v meni in z menoj pušča svetu sled ...

V začetku sem mislila, da bo to samo moj delovni SDM; poskrbeti sem morala namreč za 1000 in eno stvar, biti dosegljiva, na razpolago, ne pozabiti na karkoli. Toda izkušnja je bila precej drugačna. Doživela sem zaupanje, podporo, neverjetno gostoljubnost in odprtost. Hkrati pa neverjetno izkušnjo Božjega usmiljenja, povezanosti v molitvi in pesmi, slavljenju in deljenju globokih osebnih misli. Okrepitev telesa, srca in duše.

SDM 2016 je bil res nepozabno, prav posebno doživetje. Na romanje v neznano z neznanimi ljudmi. Z avtobusom do Poznana in naprej z vlakom. Lovljenje zadnjih minut in iskane pravega tira. Ko že obupaš, da boš prišel pravočasno na vlak. A ti uspe. In začne se res luštno popotovanje. Padajoči nahrbtniki, tarok in spanje. Presenečenje, ko ti domačini z gostiteljske župnije pridejo naproti na postaji vlaka. Spoznavanje Poljakov in vključitev v program "Uršulink". Ko se ti najprej zdi, da je program res zatrpan in se imaš komaj čas srečati z gostitelji in na kratko poklepetati, da ujameš kakšno uro spanca. Ampak vzdušje raste, prijateljske vezi se krepijo in rastejo. Naše srce se širi in sprejema vedno več, več Njega vanj. Počutiš se blagoslovljeno. Vsi pogovori, vsi nasmehi. In vprašanje: "Si pripravljena? Ste pripravljeni umreti za Jezusa? Ste pripravljeni, dati življenje zanj? Kdaj boste bolj, če ne sedaj?" In ja... bila sem pripravljena.
Srečanje in pripravljenost sta se le stopnjevali skupaj s prijatelji in dogodki na samem tednu SDM. Pogled na nepregledno množico z odra, neprecenljivo. Blagoslov sv. očeta, ki se pelje tik ob tebi. Nepozabno doživetje, ki greje srce in dušo še naprej. Božje Usmiljenje.

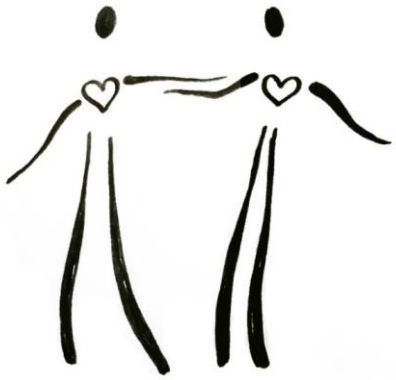

LJUBEZEN

O Svetovnem dnevu mladih 2016 – na kratko

Če bom začela govoriti o samih popolnih presežkih boste mislili, da se mi je zmešalo. Ne vem, če lahko opišem z besedami, ki so plehke in skrajno nesposobne prikazati vsa čustva in dogajanje v mojem srcu na Poljskem in sedaj.
To so bili dnevi, ko...
... pritečeš na vlak, ki bi moral odpeljati že pred nekaj minutami in se samo še čudiš kako ti je uspelo,
... ko sredi Poljske plešeš, če si le Slovenec, neglede na to ali si utrujen ali pač plešeš prvič v življenju,
... je bila pomoč sočloveku pri 38'C na žgočem soncu ali v poletni nevihti nekaj najbolj samoumevnega,
... ko si bil čisto preveč utrujen, da s svojim ogromnim egom nebi niti sebi skuhal kave, pa si jo vsaj še osmim z največjim veseljem - dvakrat,
... se smejiš, pa še kar smejiš, pa vzklikaš »Nałęczów!«,
No, in ko...
... je bilo tako enostavno videti v vseh teh ljudeh okoli mene - Jezusa,
... je bilo petje brez vaje še nekajkrat bolj doživeto in s srcem,
... sem se čudila veličini množice, ki slavi Njega,
... sem resnično klečala,
... sem znala jokati in smejati se hkrati,
... ko mi je postalo jasno, da usmiljenje ni nikoli, v nobeni situaciji nemočno,
... sem občutila 'zgoščeno globino Ljubezni'.
Verjemite, da Svetovni dan mladih odmeva in pušča en ogromen vrvež v moji glavi. Aja, pa tudi večernice molim po ta'novem. ☺

Priča